

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **Workpress Aviation s.r.o.**, se sídlem Folmavská 2980/2, Plzeň, zast. JUDr. Jakubem Hlínou, advokátem se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, se sídlem Hálkova 2790/14, Plzeň, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 10. 2022, č. j. 77 A 118/2020-279, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), jímž konstatoval nezákonnost zásahu stěžovatele spočívajícího v tom, že žalobkyni na základě souboru zajišťovacích příkazů protiprávně zadržoval její finanční prostředky v období od 23. 3. 2017 do 21. 7. 2020. Jádrem argumentace žalobkyně bylo, že dne 20. 2. 2017 podala proti souboru zajišťovacích příkazů odvolání, označené jako „vyjádření“. V důsledku marného uplynutí třicetidenní lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání stanovené v § 168 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), pozbyly dne 22. 3. 2017 zajišťovací příkazy účinnosti, a stěžovatel byl tedy povinen zajištěné prostředky vrátit.

[2] V kasační stížnosti ze dne 21. 11. 2022 stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve zdůvodnění uvedl, že bez jeho přiznání by výkonem napadeného rozsudku vznikla újma, která by znamenala ohrožení řádné správy daní. Žalobkyni by totiž nejspíš vznikl nárok na úrok z vratitelného přeplatku, který by v předběžně spočtené částce činil 10,6 mil. Kč, pokud by byl tento úrok počítán ode dne 23. 3. 2017 do dne 21. 7. 2020. Provedením výplaty uvedeného úroku žalobkyni by došlo k nepoměrně větší újmě způsobené veřejným rozpočtům. Pokud by následně bylo nutné vyplacený úrok případně inkasovat zpět na účet správce daně, byla by míra nejistoty

inkasovatelnosti daného úroku zpět na účet stěžovatele ovlivněna tím, že žalobkyně vykazuje ke dni podání kasační stížnosti nedoplatek na dani z přidané hodnoty v částce zhruba 2,7 mil. Kč. Odkladný účinek by alespoň dočasně procesně ochránil stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí.

[3] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Označuje návrh na jeho přiznání za obstrukci směřující k oddálení okamžiku výplaty úroku. Stěžovatel sice poukazuje na ohrožení řádného výkonu správy daní, ten však ohrožuje pouze on sám, když dosud neprovedl výplatu úroků na účet žalobkyně, ač jej o to již požádala. Lze si jen stěží představit, že by výkonem napadeného rozhodnutí měla stěžovateli vzniknout nepoměrně větší újma než žalobkyni. Stěžovatel fakticky konstatuje, že výplata úroků z neoprávněného jednání správce daně, které sám v minulosti zavinil, by způsobila zásadní finanční obtíže v jeho chodu (tedy v chodu Finančního úřadu pro Plzeňský kraj), který je k výplatě úroku na základě napadeného rozhodnutí povinen. Stěžovatelův argument, že následné zpětné „inkasování“ vyplaceného úroku by bylo spojeno s nejistotou, rovněž nemá ve vztahu k přiznání odkladného účinku žádný význam.

[4] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) připomíná, že podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou splněny uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku. Nezabývá se věcným posouzením případu.

[5] Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem, u něhož nelze automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Prolamují se jím před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy.

[6] Jak konstatoval rozšířený senát v bodě 27 usnesení ze dne 1.7.2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je možné, ale půjde spíše o výjimečné případy, kdy bude odložení účinků napadeného rozsudku podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. V bodě 30 rozšířený senát zdůraznil: *„Újmou žalovaného proto nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů či na procesně hladkém průběhu řízení. Ohrožení veřejného zájmu nemůže zpravidla představovat ani přiznání a vyplacení určité částky důchodu.“*

pokračování

[7] Žalovaný spatřuje újmu v tom, že by byl při výkonu napadeného rozsudku krajského soudu nucen vyplatit žalobkyni úrok z vratitelného přeplatku, který by patrně činil 10,6 mil. Kč. Rozšířený senát však již v právě citovaném usnesení jasně uvedl, že samotné vyplacení určité částky zpravidla nepředstavuje dostatečně intenzivní ohrožení veřejného zájmu. Ani NSS není patrné, proč by toto pravidlo mělo prolamovat právě vyplacení částky ve výši, kterou sám stěžovatel vypočetl na 10,6 mil. Kč, což jistě nelze označit za fatální zásah do veřejných financí ČR. Není tedy splněna již první podmínka § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť nelze konstatovat, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[8] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu